

Mr. J. P. Peterson

010- 282 3333

Bovenover 12
3062 CC Rotterdam

Rotterdam, 19 juni 1996

Bire Aodje,

Niet lang geleden hoorde ik van Willem, dat je de status van gentleman at leisure hebt bereikt, vooralsnog op kosten van de Generale Bank.

Het is toch spijtig dat alles zo anders is gelopen dan gepland en je begrijpt dat ik de Generale Bank voortaan waar mogelijk zal negeren.

Als je werkelijk vrij man bent wil je misschien wel eens nadenken over het volgende.

Zoals je misschien weet hoort de Control Union-groep tot onze activiteiten. De bedrijven daaruit voeren inspecties uit tijdens de verscheping of ontvangst van agrarische commodities als granen, graanbijproducten, plantaardige oliën, suiker en melasse.

Veelal wordt daarbij een inspectiecertificaat in omloop gebracht, dat van belang is voor documentaire kredieten. Het certificaat krijgt zelfs de status van waardepapier en wordt samen met bills of lading, verzekeringsbewijzen etc.-geëndosseerd aan kopers bij wijze van eigendomsoverdracht.

Sinds jouw kennis van het wissel- en chequerecht door een praktische ervaring bij de Lloyds Bank wat werd opgepoetst, weet je dat de handelspraktijken niet volledig door de rechtsleer gedekt worden. Laatstgenoemde is zeer formeel: zodra het waardepapier vervalt (b.v. door tijdsverloop), vervalt ook de onderliggende verplichting.

Geleidelijk bestaat er overigens een behoefte om de financiering naar een eerder stadium te verleggen dan de verscheping. Banken geven dan kredieten aan exporteurs op het moment dat de onderliggende goederen nog in exportloodsen liggen of zelfs nog onderweg zijn daar naar toe.

De Rabobank heeft langs deze weg een grote portefeuille in Zuid-Amerika opgebouwd, waarnaar aanvankelijk door andere banken schamper werd gekeken ("totale landenrisico direct opgesoupeerd"), maar wat sindsdien met enig respect wordt bezien.

De banken buigen zich daarbij over de mate van zekerheid, die kan worden verkregen in ruil voor de financiering. Met de mededeling van de exporteur dat er zoveel ton van product x in loods y ligt opgeslagen zou de bank geen genoegen moeten nemen, immers de exporteur kan daarover jokken of hij kan zaken

verwijgen (zoals een inzakkende markt, een slechte conditie van het produkt etc.).

In de metalenhandel (London Metal Exchange) moet de exporteur of andersoortige handelaar ter verkrijging van financiering een verhandelbaar opslagbewijs laten opmaken (ceel, warrant). Gezien het bulkachtige karakter van agri-commidities, waar separate opslag vaak niet mogelijk is, ligt dit wat moeilijker. Niettemin doet het instituut "warrant" langzamerhand zijn intrede, waarbij de uitgever niet noodzakelijkerwijs het opslagbedrijf hoeft te zijn. Ook het inspectiebedrijf, dat ten bevordering van de financiering officiëel vaststelt dat de onderhavige goederen in exportloods x in goede conditie liggen opgeslagen, kan warrants uitgeven.

De Raibobank do Brasil (zoek "rabo" maar eens op in je Portugeese woordenboek, dan snap je waarom de "i" is toegevoegd) schakelt in dit proces onze Braziliaanse dochter in. Omdat de baas daarvan een voormalige bankier is vertrouwt men hem bovendien het bekijken van de balansposities van de exporteurs toe.

Onze Argentijnse agent doet iets vergelijkbaars voor Rabo Argentinië.

De Control Union-groep wil met een dergelijke functie zijn dienstenpakket uitbreiden, maar mist theoretische en bancaire achtergronden en soms entrées. Een bankier, die goederenfinanciering heeft gedaan, zou als adviseur welkom zijn. De vorm waarin de advisering plaatsvindt is pas in een tweede ronde aan de orde.

Je begrijpt dat ik het zeer op prijs zou stellen om met jou nader over dit onderwerp te praten. Ik bel je binnenkort voor een ernstig gesprek, b.v. in het Kasteel van Rhoon.

Wees gegroet,

